

σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς της προσθέτουσα ὅτι ἐπλήρωνεν ἀκριβῶς ἀντικείμενόν τι, τοῦ ὁποίου εἶχε κάμει χρῆσιν ὁ μέγας ζωγράφος. Δὲν ἐζήτηε πρᾶγμα ἀξίας, ἀλλὰ παραμικρόν τι καὶ ἀνωρελὸς ἀντικείμενον.

Ὁ ὑπηρετὴς, πονηρὸς ὡς ὁ Σκαπῖνος τοῦ Μολιέρου, ἐνόησε τὴν κόμησσαν, καὶ ἐπρότεινε νὰ δώσῃ αὐτῇ κατὰ τι ἔκτακτον, τὸ ὁποῖον μάλιστα διήλθε διὰ τοῦ στόματος τοῦ κυρίου του.

— Ἀληθῶς! ἀνέμοραξε μετὰ χαρᾶς ἡ κόμησσα, ἀλλὰ τί; Ὅθ' εἶμαι τῶντι εὐτυχιστάτη!

— Κουκούτσια κερασίῳ, κυρία μου! Ἴσα, ἴσα ὁ κ. Henner προσγευμάτισε πρὸ ὀλίγου, καὶ τὰ κουκούτσια εἶνε ἀκόμη ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Δι' ἕκαστον πυρῆνα ἡ κόμησσα ἐπλήρωσε προθύμως ἐν λουδοβίκειον καὶ ἀπῆλθεν εὐδαίμων.

Φεῦ! ἡ χαρὰ της δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ. Τὴν παρελοῦσαν, ἐβδομάδα ἦτον, ὅπως καὶ ὁ Henner, προσκεκλημένη εἰς ἐπίσημον γεῦμα. Εἰς τὰ ἐπιδόρπια παρετέθησαν κεράσια, ἀλλ' ὁ Henner οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἤγγισε.

— Πῶς; δὲν τρώγετε κεράσια, ἀφ' οὗ μάλιστα κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἶνε τόσον σπάνια; ἠρώτησεν ἐκπληκτος ἡ κόμησσα.

— Ὅχι, κυρία μου, εἶνε καρπὸς ὃν ἀηδιάζω καὶ οὐδέποτε τρώγω.

Ὁ ὑπηρετὴς εἶχε δώσει εἰς τὴν κόμησσαν πυρῆνας κερασίῳ, τὰ ὁποῖα αὐτὸς οὗτος εἶχε φάγει!

* *

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἰωσήφ ὁ Β', αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὁδοιπορῶν ἀγνώριστος, κατέλυσε εἰς χωρίον, ὅπου εἰσελθὼν εἰς μικρὸν ξενοδοχεῖον, ἐζήτησε δύο ἀυγά νωπά.

Ἐκ τῆς ἀδιακρισίας ἐνὸς τῶν θεραπόντων ἡ ξενοδόχος ἔμαθε τίς ἦτο ὁ ξένος της.

Ὅτε ἐζήτηθη ὁ λογαριασμὸς, ἡ ξενοδόχος ἐζήτησεν ἐν λουδοβίκειον δι' ἕκαστον ὠόν.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐκπλαγείς διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ταύτην τιμὴν, ἠρώτησεν

— Εἶνε λοιπὸν πολὺ σπάνια τὰ αὐγά ἐδῶ;

— Ὅχι, αὐθέντα μου, ἀπεκρίθη ἡ ξενοδόχος, ἀλλὰ οἱ αὐτοκράτορες μόνον σπανίζουσιν.

Ἄν καὶ ὀλίγον φιλάργυρος Ἰωσήφ ὁ Β' διέταξε καὶ ἐπλήρωσαν τὰ δύο λουδοβίκεια.

ΕΝΤΥΗΩΣΕΙΣ

Τὸν δοῦκα τοῦ Lauzun, καταδικασθέντα εἰς θάνατον τῷ 1793, ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ παραλάβῃ ὅπως ἀπαγάγῃ εἰς τὸ ἱκρίωμα ὁ δῆμιος, καθ' ἕνα ὦρον ὁ δούξ ἀπεγύετο δωδεκάδα τινὰ ὄστρεϊδιων.

— Φίλε μου, τῷ εἶπεν, ἄφετέ με νὰ τελειώσω τὰ ὄστρεϊδιά μου, τοῦτο δὲν θὰ διαρκέσῃ πολὺ.

Μεταξὺ δὲ τρώγων τὰ νόστιμα ὄστρακώδη, ἔλεγε καὶ πρὸς τὸν δῆμιον

— Διὰ τὸ ἔργον, ὅπου μετέρχεσθε, χρειάζεσθε δύναμις· πιστεῖτε ἐν ποτήριον ἀπὸ τὸν λευκὸν τοῦτον οἶνον· εἶνε κάλλιστος.

Ἀνέβη ἔπειτα εἰς τὸ μοιραῖον ἱκρίωμα, καὶ ὑπέστη τὸν θάνατον μετὰ τῆς ἀνδρίας, ἣν εἶχε δεῖξῃ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Πολλάκις, παρατηρεῖ Ἀλέξανδρος Δυμάς ὁ υἱός, λέγουσι κοινῶς: Αἱ δουλειαίς· ὁ δεῖνα κάμνει καλαῖς δουλειαίς, καὶ τὰ παρόμοια. Ἀλλὰ τί εἶνε ὄλαις αἱ δουλειαίς αὐταίς; — Ἡ περιουσία τῶν ἄλλων.

Ἐν τῇ δῶδ' Ἐρμού πρὸ ἀδαμαντοπωλείου: Ἡ σύζυγος. — Ἄ, τί ὠραῖοι ἀδάμαντες, Γιάγκο! Ἡ σύζυγος. — Ἐλα, ἀγαπητή μου, νὰ ἴδῃς εἰς τὸ ἀντικυρῶν κατάστημα ὀλόκληρον κοστοῦμα διὰ δεκαεπτὰ φράγκα.

ΙΩΝΑΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ κοινωνικὸς βίος ἔχει τὸ κακὸν νὰ διεγείρῃ ἀνόμαλα πάθη καὶ νὰ δημιουργῇ περιπτώσεις, αἵτινες καθιστῶσι δυσχερῆ τὴν διάκρισιν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἐνῶ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ εἶνε εὐδιάκριτος καὶ πλατεῖα.

*

Μακάριος ὁ γνωρίζων νὰ λέγῃ ὄχι. Μόνος ὁ δυνάμενος νὰ εἴπῃ ὄχι καὶ εἰς παιδίον καὶ εἰς πτωχὸν καὶ εἰς γέροντα καὶ εἰς γυναῖκα ἀκόμη εἶνε πρᾶγματι κύριος τοῦ καιροῦ του, τῆς περιουσίας του, καὶ αὐτῆς τῆς τιμῆς του (Octave Feuillet).

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδοσις τῆς Ἐστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Αἱ ἐκ μελάνης κηλίδες, ἂν μὲν εἶνε πρόσφατοι, καθαρίζονται δι' ὕδατος καὶ σάπωνος· ἂν δὲ παλαιαί, διὰ ζωμοῦ λεμονίου· ἂν δὲ μηδ' οὕτως ἀφαιρεθῶσιν, ἐλαχίστη ποσότης ὀξάλικοῦ ὀξέως ἐξάλειφει αὐτάς. Πρέπει ὅμως παραχρῆμα νὰ τρίψωμεν δυνατὰ εἰς ἄρθρον ὕδωρ τὸ οὕτω καθαρισθὲν ἐνδυμα, διότι ἄλλως τὸ ὕφασμα καιόμενον ἐκ τῶν καυστικῶν αὐτῶν ὑλῶν σχίζεται εὐθὺς μετὰ ταῦτα. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ καθαρίζειν τὴν μελάνην εἶνε χορήσιμος εἰς τὰ ἀσπρόρρουχα μόνον, εἰς δὲ τὰ χρωματιστὰ ὀλίγον γάλα δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς καθαρισμὸν τῆς μελάνης καὶ ἔπειτα σαπῶνισμα πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ γάλακτος.